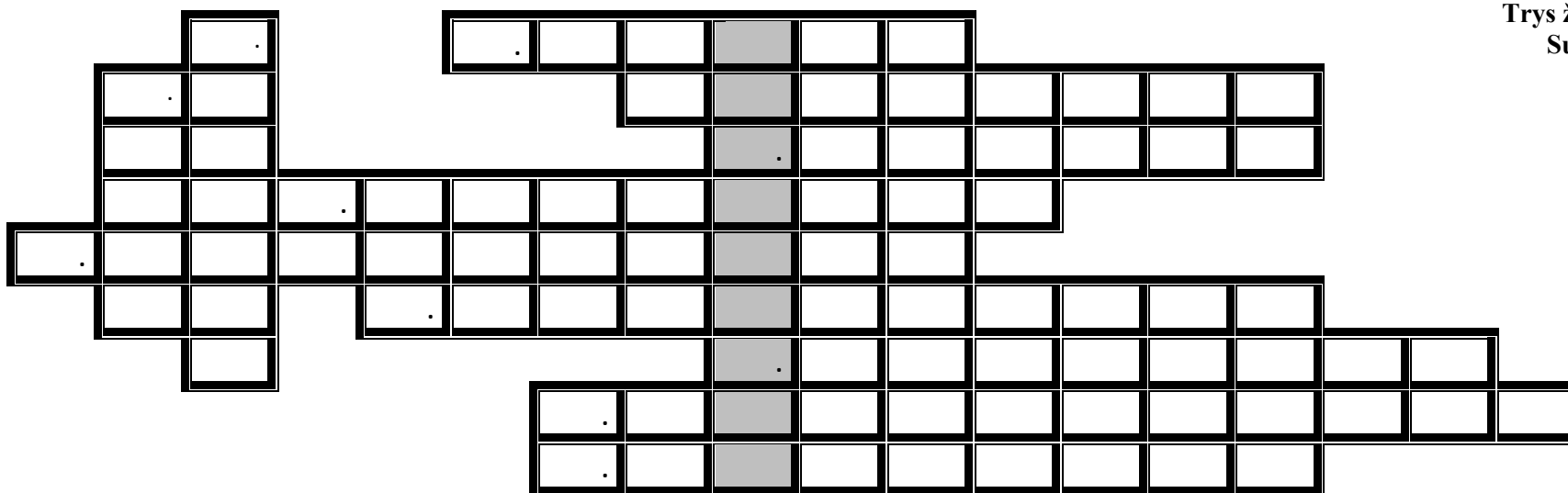

„Tolimesni žodžiai miršta ūmai jos burnelėje. Ištiestos rankelės krinta žemyn.“

„Kadaise, labai seniai, šiame miške dievai gyvenę. Savotiški dievai. Ne germaniškos kilmės. Ne Votanas, ne Toras. Gyvenę tenai lietuviškųjų dievų palikuonys.“

LIETUVOS RAŠYTOJAI

„Kai vėjas pakyla ir drumsčias vanduo,
Ir ežeras veržias platyn, -
Banga gena bangą, ir bokšto akmuo
Paplautas nuvirsta žemyn.“

„Lenktyniauja, raitos
Bangos ties krantu. -
Trys žvejų mergaitės
Sukasi ratu.“

„Ištiško geltona
Šviesa danguje,
Ir plaukia giedodamos
Žuvys į ją.

Raudonas ir žalias,
Kuprotas kaip krabas
Pašoka į viršų
Lietuviškas kraštas.“

„Broliai, seserys, imkiat mani ir skaitykiat,
Ir tatai skaitydami permanykiat.
Mokslo šito tėvai jūsų trokšdavo turėti,
Ale to negalėjo nė vienu būdu gauti.“

„Jau saulelė vėl atkopardama budino svieta
Ir žiemos šaltos triūsus pargriaudama juokės.“

„Iš kopų šnabždesio su debesim ir prošvaistėm,
Iš marių virpulio ir ežerų nendrėm,
Iš duonos kvapo ir miškų giesmės
Kalba gimtoji lūposna įdėta.“

„Aš dabar įsitikinau, kad kas aš bebūčiau, abejojimų,
vidaus kovų ir kentėjimų vis tiek neišvengsiu. Pagaliau,
ar reikia nuo jų bėgti? Aš manau, kad ne. Be vidaus
kovų ir kentėjimų nėra kūrybos. Tik nuolatos
degdamas ir atsinaujindamas meno žmogus gali
kūrybiškai save pareikšti.“

„Nuo Puntuko lig Šlavei ažuolų daugybę
Laikę žmonės lyg kokią didžią šventybę.“

„Tai buvo vienatinis mano gyvenime šūvis. Bet laimingas: aš jį lig
šiolei dar tebenešioju savo krūtinėje...“

*Taškeliu pažymėtame langelyje rašoma pirmoji
autorius vardo raidė, o toliau seka jo pavardė.